

Előadó: Polyák Lilla, Homonnay Zsolt
Szerző: G. Kamp
Eredeti dalcím: Gold
Magyar szöveg: Homonnay Zsolt
Megjelenés éve: 2010.

Szólj

Kösz, hogy most nálam jársz
és búcsúszék egy kicsit kopott már
itt maradt ő, akárcsak más

Por lepte emlékként őrzi
akik voltunk itt rég
csak most végül oly minden más

Ó én csak nézek rád
én csak nézek rád
látom, ahogy magasan szállsz
és mégis csak egy régi szót vársz

Szólj, ahogy csak kettőnkben szólt
Ahogy csak mi tudtuk jól
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt

Kérlek, szólj,
Mert jó, hogy most visszatalálsz
Mert érzem, most valamit vársz
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt

Maradt egy gyűrött kép
És fogalmam sincs, hol készült már
Talán te még emlékszel rá

És kösz, hogy most hallgatsz rám
Napok, évek, mit számít már
Emlékezz, hogy semmink nem volt
Több volt az mindennél
Több volt mindennél
És börtönébe zárt a nagy távolság
Büszkeség, mi magasan száll

Szólj, ahogy csak kettőnkben szólt
Ahogy csak mi tudtuk jól
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt

Kérlek, szólj,
Mert jó, hogy most visszatálász
Mert érzem, hogy valamit vársz
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt

Börtönébe zárt a nagy távolság
Büszkeség, mi magasan száll

Szólj, ahogy csak kettőnkben szólt
Ahogy csak mi tudtuk jól
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt

Kérlek, szólj,
Mert jó, hogy most visszatálász
Mert érzem, hogy valamit vársz
Emlékszem, más volt
Kettőnkben lángolt.